

6. MODLITWA UWIELBIENIA

W modlitwie Jezusa odnajdujemy całe bogactwo przeżyć. Jest w niej dziękczynienie i uwielbienie. Są także wielorakie prośby, a wśród nich wołanie z krzyża o odpuszczenie naszych win. Chcemy tę różnorodność modlitw Jezusa lepiej poznać. Zaczynamy od modlitwy uwielbienia.

Myśli do homilii

1. Światło słowa płynące z czytań mszalnych danej niedzieli.

2. *Wprowadzenie.* Jezus modlił się każdego dnia. Zawsze był zjednoczony z Ojcem. Z Nim rozpoczynał i kończył dzień. Niektóre modlitwy miały szczególny charakter. Tak było na początku Jego publicznej działalności, gdy modlił się w Jordanie. Wtedy otwarło się niebo, zstąpił na Niego Duch Święty i rozległ się głos Ojca: „Tyś jest mój Syn umiłowany”. Prowadzony przez Ducha Świętego wypełnił do końca dzieło, które zlecił Mu Ojciec. Jego słowa i czyny były przeniknięte Jego modlitwą. Dziś zapraszam do medytacji nad modlitwą uwielbienia, jaką Jezus w swoim życiu ziemskim przeżywał.

3. *Modlitwa uwielbienia.* Jezus przeżywał ją często odmawiając psalmy, w osobistej modlitwie lub w czasie nabożeństw w synagodze. Wiele psalmów ma charakter wspianych hymnów pochwalnych wyśpiewywanych na cześć Boga, Stwórcy i Pana wszechświata. Jakże głęboko musiał je przeżywać Jezus, który najlepiej znał wielkość i doskonałość Ojca niebieskiego. Mówił o Nim odwołując się do obrazów z przyrody: „Słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych” (Mt 5,45). „Popatrzcie na ptaki. Ojciec niebieski je żywi. Popatrzcie na linie polne. Ojciec niebieski sprawia, że są takie piękne” (Por. Mt 6,26-29). Wszystko, co widział, mówiło Mu o Ojcu. Wszystko było motywem uwielbienia potęgi i mądrości Ojca.

Tej postawy Jezus nas uczy, a szczególną lekcję dał nam w modlitwie, wypowiedzianej po powrocie uczniów z pierwszej misji, na którą ich posłał. „W tej właśnie chwili Jezus rozradował się w Duchu Świętym i rzekł: «Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom»” (Łk 10,21). W konsekwencji tego zakrycia mądrzy tego świata nie umieją uwielbiać Boga. Oni są zapatrzeni w siebie i nie interesują się Bogiem. Nie poznają prawdy o Nim, o Jego wielkości i potędze, o Jego miłości i miłosierdziu, o Jego wieczności i nieskończoności. Nie umieją więc uwielbiać Boga. Inaczej postępują ludzi prości i pokorni. Dla nich jest oczywiste, że Bóg stworzył świat i nim kieruje. Oni widzą Boże działanie i starają się z Bogiem iść przez życie. Modlitwa uwielbienia rodzi się w ich sercu w sposób naturalny. Pierwszą spośród tych ludzi jest Maryja. Ona w swoim Magnificat śpiewa: „Wielbi dusza moja Pana..., gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny” (Łk 1,46.49). Powtarzajmy często słowa Maryi: „Wielbi dusza moja Pana”.

Popatrzmy jeszcze na modlitwę uwielbienia, jaką Jezus skierował do Ojca w czasie modlitwy arcykapłańskiej, w Wieczerniku, przed pójściem na mękę. Mówił wtedy: „Ojcze, Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi przez to, że wypełniłem dzieło, które Mi dałeś do wykonania” (J 17,4). Pan Jezus odwołuje się do całego swego życia, mówi o dziele, które wykonał na polecenie Ojca. Wszystko, co mówił i co czynił, czas Nazaretu i publicznej działalności, uwieńczone zbliżającą się męką, było oddawaniem czci Ojcu. Tak często powtarzał On w rozmowach z uczniami i z polemikach z Żydami, że wypełnia wolę Ojca, że słucha Ojca i że Go otacza chwałą.

Również w modlitwie z Wieczernika widzimy piękny wzór. Pod koniec dnia, a szczególnie pod koniec życia, możemy powiedzieć: „Ojcze, otoczyłem Cię chwałą przez to, że wypełniłem dzieło, które mi dałeś do wykonania”. Jeśli z Bogiem idziemy przez życie i wypełniamy swoje codzienne obowiązki, zachowując Boże przykazania i trwając przy Bogu, to możemy powiedzieć, że wypełniamy dzieło życia, dzieło, które Ojciec niebieski dał nam do wykonania. W ten sposób oddajemy cześć Bogu.

Modlitwa uwielbienia odgrywa bardzo ważną rolę w życiu człowieka. Uwielbiamy Boga w Nim samym, w tajemnicy Jego trynitarnego życia, które jest tajemnicą. Uwielbiamy Boga w Jego dziełach, poczynając od stworzenia wspianego świata, poprzez tajemnicę Wcielenia Syna Bożego, aż po zapowiedź nowego nieba i nowej ziemi.

Zdumienie i uwielbienie ogarnia nas również wtedy, gdy uświadamiamy sobie, że możemy Boga wszechmogącego, Pana nieba i ziemi, nazywać naszym Ojcem. Św. Cyprian w komentarzu do Modlitwy Pańskiej pisał: „Jakże wielkie jest miłosierdzie Pana, jak wielkie Jego nad nami zmiłowanie i dobroć, że zechciał, abyśmy stając przed Jego obliczem na modlitwie, nazywali Go Ojcem, siebie zaś synami

Bożymi, jak i Chrystus jest Synem Boga. Nikt z nas nie ośmieliłby się użyć takiego imienia, gdyby On sam nie polecił nam w ten sposób się modlić”.

4. *Zaproszenie do adoracji.* Po Mszy Świętej uklękniemy przed Jezusem, obecnym w Najświętszym Sakramencie. Będziemy trwać na kolanach przed Synem Bożym. Niech ten gest i ta postawa będzie znakiem naszego uwielbienia. Niech będzie Bóg uwielbiony.

Modlitwa powszechna

Zanieśmy nasze pokorne prośby do Boga, który jest wszechmogący i po trzykroć Święty.

1. Módlmy się za wszystkich ochrzczonych, aby swoją modlitwą i całym swoim życiem oddawali chwałę Bogu. *Ciebie prosimy.*

2. Módlmy się za naszą Ojczyznę, aby cieszyła się opieką Maryi i aby były w niej zachowywane Boże przykazania.

3. Módlmy się za dzieci, które przygotowują się do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej (przystąpiły do pierwszej spowiedzi i Komunii Świętej) oraz za młodzież, która przygotowuje się do bierzmowania (przyjęła sakrament bierzmowania), aby umocnieni tymi sakramentami zawsze trwali przy Bogu.

4. Módlmy się za chorych, smutnych i wszystkich potrzebujących pomocy, aby zostali umocnieni łaską Ducha Świętego i otrzymali wsparcie ze strony ludzi dobrej woli.

5. Módlmy się za naszych zmarłych (szczególnie N.), aby mogli na wieki oglądać Boga twarzą w twarz.

6. Módlmy się za nas samych, abyśmy uwielbiali Boga całym naszym życiem i wychwalali Go naszą codzienną modlitwą.

Tobie chwała i cześć, i uwielbienie, Boże w Trójcy Świętej Jedyny. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Kapłan: Panie, Jezu Chryste! Ciebie wraz z Twoim Ojcem i Duchem Świętym uwielbiają mieszkańcy nieba śpiewając: „Święty, Święty, Święty”. W czasie Mszy Świętej, w prefacji, prosiliśmy Ojca niebieskiego, abyśmy mogli razem z nimi, śpiewać tę pieśń uwielbienia. Tak się też stało. Nasz śpiew połączył się z pieśnią Aniołów i Świętych. Pragniemy trwać w tym wspólnym uwielbieniu Boga w Trójcy Świętej Jedynego.

Śpiew, np.: „Ojczy, chwała Tobie... Jezu... Duchu...”.

L1: Wsłuchujemy się, Panie Jezu, w słowa Twojej modlitwy uwielbienia. Oddawałeś chwałę Ojcu niebieskiemu całym swoim życiem, wszystkimi słowami i czynami. Uwielbiłeś Go swoją męką i śmiercią. Mówiłeś także: „Wysławiam Cię, Ojczy, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom” (Mt 11,25). Ucz nas, Panie Jezu, modlitwy uwielbienia i ucz nas uwielbiać Ojca całym naszym życiem. Broń nas przed pychą i wyniosłością, przed zapatrzaniem się w siebie i szukania tylko własnej chwały. Udziel nam łaski pokory, abyśmy w duchu uwielbienia i radości mogli każdego dnia powtarzać słowa modlitwy „Ojczy nasz”, zdumiewając się tak wielkim darem, że wszechmocny Bóg jest naszym Ojcem.

L2: Wsłuchujemy się, Panie Jezu, w pieśń Twej Najświętszej Matki: „Wielbi dusza moja Pana..., gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny”. Ona jest naszym wzorem i chcemy Ją naśladować. Uczymy się modlitwy uwielbienia także od świętych i błogosławionych. Oni byli świadkami Twej nieskończonej miłości i miłosierdzia. Głosili Twoją prawdę. Pozostali Ci wierni aż do śmierci. Wielu z nich oddało życie mając na ustach modlitwę uwielbienia. Napełnij nas, Jezu, Twoim Duchem, abyśmy wypełnili dzieło, które Ojciec dał nam do wykonania i w ten sposób oddali Jemu chwałę. Prosimy o to w cichej modlitwie.

Modlitwa w ciszy (ok. 2 min.).

Kapłan: „Będę Cię wielbił, Boże mój i Królu, / i słaawił Twoje imię przez wszystkie wieki. / Każdego dnia będę błogosławił Ciebie / i na wieki wysławiał Twoje imię. / Wielki jest Pan i godzien wielkiej

chwały, / a wielkość Jego niezgłębiona. / Pan jest dobry dla wszystkich, / a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył. / Niech Cię wielbią, Panie, wszystkie Twoje dzieła / i niech Cię błogosławią Twoi wyznawcy. / Niech mówią o chwale Twego królestwa / i niech głoszą Twoją potęgę” (Ps 145, 1-3.9-12). Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Śpiew: „Przed tak wielkim” i błogosławieństwo.